

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/5/2024
Identifikačné číslo spisu:	9522100289
Dátum vydania rozhodnutia:	13.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9522100289.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci proti obžalovanému S. R. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 13. marca 2025 v Bratislave odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 18. decembra 2023, sp. zn. 14T/13/2022, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok.

II. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný trestný súd“) rozsudkom z 18. decembra 2023, sp. zn. 14T/13/2022, rozhodol

podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) tak, že oslobodil obžalovaného S. R. spod skutku uvedeného pod bodom 1) obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) z 19. septembra 2022, č. k. VII/1 Gv 167/18/1000 pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2, písm. f) Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. formou účastníctva ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ktorý mal spáchať tak,

že si najneskôr v júli 2013, potom ako od neho začiatkom roku 2013 a opakovane v júli 2013 požadoval E. P. vyplatenie svojich peňazí vo výške 400.000 Eur, ktoré mal okrem ďalších svojich peňazí u neho uložené, aby mu tieto, ako aj ďalšie nemusel vyplatiť, objednal vraždu poškodeného E. P. u S. F., ktorý spoločne s G. U. po predchádzajúcich dvoch neúspešných pokusoch o zavraždenie poškodeného,

vykonaných v priebehu predchádzajúcich dvoch týždňov, sa znovu pokúsili dňa 09.08.2013 v čase okolo 04.20 hod. na štátnej ceste L. XXX smerom z D. do P. usmrtiť poškodeného takým spôsobom, že na odcudzenom motorovom vozidle zn. T. N. E. E., čiernej farby s ev. číslom XE XX XXX, ktoré šoféroval G. U., dostihli osobné motorové vozidlo zn. M. G. červenej farby EČV P. XXXGC, ktoré riadil poškodený, s vozidlom sa dostali na jeho úroveň z ľavej strany, priblížili sa tesne k nemu a vtedy S. F., ktorý bol na pravom zadnom sedadle, vystrelil dávku zo samopalu vzor XX s namontovaným tlmičom hluku smerom na poškodeného, ktorého zasiahol do hrude a hlavy, čím mu spôsobil trznú ranu dolnej pery a pravej tvárovej časti, tržnozmliažené rany a hematóm prednej hrudnej steny vľavo, po týchto výstreloch poškodený zrýchlil jazdu, dostal sa pred vozidlo páchatel'ov, ktorí ho znova dostihli, a keď sa dostali na jeho úroveň, poškodený prudko zabrzdil svoje vozidlo v pravom jazdnom pruhu, vyskočil z vozidla a ušiel do lesného porastu, pri tomto útoku došlo aj k vzájomnému kontaktu oboch vozidiel, vozidlo poškodeného sa následne z nezistených príčin pohlo a prešlo do protismeru, kde zišlo z cesty a zastavilo v lesnom poraste, páchatelia na svojom vozidle pokračovali ďalej, následne sa na ceste otočili a rýchlou jazdou išli smerom na D., kde na ostrej pravotočivej zákrute za km 12,5 s vozidlom zišli mimo cestu, kde havarovali a zostali v lesnom poraste, pričom S. F. z miesta ušiel a vo vozidle zostal iba zranený G. U., kde za týmto účelom si S. F. v presne nezistenom čase na nezistenom mieste zadovážil hromadne účinnú zbraň - J. J. XX, ktorý má zbrúsené výrobné číslo tak, že nie je možná jeho identifikácia, s tlmičom hluku a strelivo do uvedenej zbrane v počte najmenej 31 ks nábojov, ktoré držal od presne nezistenej doby na neznámom mieste až do dňa 09.08.2013 asi do 04.30 hod., kedy túto zbraň použil pri pokuse o zavraždenie E. P. a po čine túto hromadne účinnú zbraň s tlmičom aj s 31 ks nábojmi nechal v osobnom motorovom vozidle zn. T. N., EČV XE XX XXX, ČR, ktoré bolo tiež použité pri pokuse o vraždu E. P., a bolo nájdené havarované v lesnom poraste pri ceste L. XXX v smere P.-D., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a

podľa § 285 písm. a) Tr. por. tak, že oslobodil obžalovaného S. R. a podľa § 285 písm. b) Tr. por. tak, že oslobodil obžalovaného A. I. spod skutku uvedeného pod bodom 2) obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) z 19. septembra 2022, č. k. VII/1 Gv 167/18/1000 u obžalovaného S. R. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2, písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zák., a u obžalovaného A. I. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2, písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. a), písm. c) Tr. zák. ktorý mali spáchať tak,

že presne nezisteného dňa, v rozmedzí od 14.08.2013 do 14.10.2013, v presne nezistenom čase, na presne nezistenom mieste na území Slovenskej republiky, si obvinený S. R., prostredníctvom obvineného M. C. ml., za prítomnosti obvineného A. I., objednal u obvinených D. T. a A. I., vraždu poškodeného S. F. z obavy, že by tento mohol vypovedať pred orgánmi činnými v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“), o objednávke vraždy E. P., obvineným S. R. u S. F., ku ktorému pokusu došlo dňa 09.08.2013 na horskom prechode D., pričom za vykonanie predmetnej vraždy S. F., prisľúbil obvinený S. R., prostredníctvom obvineného M. C. ml., obvinenému D. T. a A. I. odmenu vo výške 30.000 Eur, s čím obvinení súhlasili, následne A. I., po predchádzajúcej dohode so spoluobvinenými M. C. ml. a D. T., v presne nezistený deň, v rozmedzí od 14.08.2013 do 14.10.2013, doposiaľ bližšie nezisteným osobným motorovým vozidlom Š. Z., striebornej farby, odišiel na bližšie nezistené miesto do Maďarskej republiky, kde sa pred OČTK ukrýval S. F., a ktoré miesto úkrytu mu zabezpečil obvinený M. C. ml., a tohto v doobedňajších hodinách priviezol do miesta trvalého bydliska obvineného M. C. ml., k zadnej bráne rodinného domu, súpisné č. XXX v obci Č. T., pričom počas toho, ako poškodený sedel na sedadle spolujazdca, A. I. vystúpil z vozidla pod zámienkou, že ide niečo vybrať z kufra vozidla, otvoril kufr predmetného vozidla a z uvedeného miesta zozadu, cez sedadlo spolujazdca, viackrát vystrelil bližšie nezistenou krátkou strelnou zbraňou na poškodeného S. F. a následne, po príchode obvineného D. T., spoločne s obvineným A. I. odstavili vozidlo, v ktorom bol zastrelený poškodený, do garáže uvedeného rodinného domu, kde poškodeného vytiahli z vozidla, vyzliekli ho, odobrali mu osobné veci, telo zabalili do fólie a následne v kufri uvedeného vozidla ho previezli na pozemok k stavbe rodinného domu so súpisným číslom XXX v obci C. B., kde toho istého dňa vo večerných hodinách A. I. previezol uvedeným vozidlom telo poškodeného na pozemok so súpisnými číslom XXX alebo XXX v

katastrálnom území C. B., ktorý pozemok sa nachádza po pravej strane v okolí hrádze, za mostom, smerom z C. B., kde obvinený D. T. za pomoci bagra zn. D., ktorý na tento účel zabezpečil obvinený M. C. ml., vykopal jamu, do ktorej spolu s obvineným A. I. „pochovali“ telo poškodeného S. F. a z miesta odišli, pričom následne, obvinený S. R. prostredníctvom M. C. ml. vyplatil obvinenému D. T. časť z prisľúbenej odmeny vo výške 10.000 Eur, pretože vo vzťahu k obžalovanému S. R. nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a vo vzťahu k obžalovanému A. I. pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodených F. F. a U. F. odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení v neprospech oboch obžalovaných vo vzťahu k obidvom skutkom obžaloby, z ktorých boli oslobodení. Zahlásené odvolanie prokurátor dodatočne odôvodnil písomným podaním z 28. februára 2024, v ktorom uviedol, že vyhodnotenie vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní prvostupňovým súdom považuje za nesprávne a jednostranné, vykonané výlučne v prospech obžalovaných. Tvrdenia, že všetci svedkovia, ktorí vypovedajú v neprospech obžalovaných sú nevierohodní, je podľa názoru prokurátora neobjektívne a absolútne nezohľadňuje ich vierohodnosť, ktorá sa preukázala v iných konaniach, kde vypovedali pravdivo, a to vrátane opisu svojej participácie na prejednaných skutkoch a tieto konania už boli prejednané súdom. Svedkovia, ktorým M. C. ml. uviedol okolnosti a konečného objednávateľa vraždy poškodeného P. a F., za ktorého označil obžalovaný S. R. vypovedali vierohodne a popisali, že mali s M. C. ml. dôverný vzťah, verili si najmä kvôli dlhodobo páchanej ekonomickej trestnej činnosti v Českej republike. V tom čase, keď im to M. C. ml. uvádzal, ešte nebol obvinený a obvinený nebol ani D. T.. Preto, podľa prokurátora, v tom čase neexistoval žiaden dôvod, prečo by v tejto veci klamal, keď to vravel svedkovi H. a P., pretože vtedy ešte nikto netušil, že raz budú obvinení, či už za ekonomickú trestnú činnosť v Českej republike, alebo za úkladné vraždy na Slovensku. Prokurátor ďalej poukázal na to, že súd prvého stupňa vyhodnotil v prospech obžalovaných aj takých svedkov, ktorí až na hlavnom pojednávaní zmenili svoju usvedčujúcu výpoveď z prípravného konania v prospech obžalovaného R. ako R. a T., pričom je zrejmé, že za pravdiviejšiu výpoveď je potrebné považovať prvotnú spontánnu výpoveď, a nie neskoršiu zmenu výpovede na hlavnom pojednávaní. Súd v tejto súvislosti sa nemôže len formálne uspokojiť a prijať tvrdenie, že svedok pri výpovedi v prípravnom konaní pochybil, alebo že bol navádzaný zo strany polície na nepravdivú výpoveď. Zásada zákonnosti v konaní orgánov štátu platí aj pre políciu, ak nebol dokázaný opak. To isté platí aj pre vyhodnotenie výpovede svedka - policajného agenta E.. Počas dlhého vyšetrovania predmetnej trestnej veci sa vystriedali pri vyšetrovaní mnohí vyšetrovatelia, preto úvahy prvostupňového súdu o prípadnej zaujatosti polície sú tendenčné. Vyšetrovatelia a dozoroví prokurátori vždy postupovali v súlade s dôkaznou situáciou, a až prvotná výpoveď D. T. bola vôbec prvá, ktorá polícii ozrejmila, že S. F. už nežije a bol zavraždený, pričom výpoveď M. C. ml., ako aj ďalších nepriamych svedkov v súhrne s už dovtedy zabezpečenými dôkazmi len posilnili dôkaznú situáciu. Súd prvého stupňa úplne ignoroval podriadenosť a závislosť poškodeného S. F. na obžalovanom R., ktorý mu poskytol prácu práve preto, že bol mediálne známy, ako nebezpečný vrah zločineckej skupiny Z., aby vzbudil patričný rešpekt u svojich obchodných partnerov. Poškodeného P. nemal reálne nikto iný dôvod nechať zavraždiť ako obžalovaný S. R.. Podľa prokurátora už samotný fakt, že poškodený P. požadoval od obžalovaného R. opakovane, od začiatku roka 2013, v júly 2013 až do kedy sa ho 9. augusta 2013 pokúsili zastreliť, vyplatenie peňazí, čo bolo v čase kedy už R. sľuboval P. vyplatenie peňazí po návrate z dovolenky, preukazoval nezaujem obžalovaného R. vyplatiť poškodenému požadované peniaze. Navyše vraždou poškodeného P. by sa obžalovaný R. zbavil aj podstatného svedka o podvodnom vážení železného šrotu, kde prebiehalo vyšetrovanie. Tieto skutočnosti súd prvého stupňa vôbec nezohľadnil pri rozhodovaní, pričom nikto okrem obžalovaného R. by usmrtením P. nič nezískal, keďže tento fyzicky v čase strelby na jeho osobu nedisponoval žiadnymi väčšími peniazmi. Prokurátor ďalej zvýraznil, že neobstoja ani tvrdenie, že by útok na poškodeného vykonal sám F. bez vedomia obžalovaného R., a to jednak z dôvodu, že by tým nič nezískal, ale ani z dôvodu, že uvedený záver ani nekorešponduje s výpoveďami svedkov, ktorí popisovali jeho vzťah k obžalovanému R., ako vzťah plný obdivu, rešpektu a dôvery. F. mal uviesť, že takého človeka stretne len raz za život a podobne.

V ďalšom prokurátor zvýraznil, že vykonaným dokazovaním v predmetnej trestnej veci bolo preukázané, že obaja obžalovaní sa dopustili skutkov, pre ktoré na nich bola podaná obžaloba.

Prokurátor vo svojom vyjadrení dal do pozornosti, že „obžalovaného S. R. zo skutku č. 1 obžaloby usvedčujú nepriamo:

- výpoveď poškodeného E. P., ktorý uviedol že v tom čase mu mal obžalovaný R. vyplatiť peniaze cca 400.000,- Eur, ktoré mal uňho uložené, pričom išlo o jeho podiel z podvodov z nelegálneho väzenia šrotu. Peniaze mu doteraz vyplatené neboli.

- výpoveď svedka G. U., ktorý je právoplatne odsúdený za uvedený skutok streľby na poškodeného P. spolu s S. F. a podrobne popísal priebeh skutku a ako ho oslovil na spáchanie skutku F., ktorý bol strelcom a on šoférom. F. mu povedal, že treba zabiť toho človeka z dôvodu, že mu bolo potrebné vyplatiť nejaké peniaze a mohol by aj o niečom hovoriť. Svedok okrem podrobného priebehu skutku detailne opísal aj okolnosti, ktoré prebehli po skutku, ako mu F. zakryl rukami oči, následne havaroval, a keď sa prebral, mal zlomenú nohu, na hlave už nemal masku, ktorú mal tak ako F. počas skutku na hlave a všade cítil rozliaty benzín.

K vozidlu T., ktoré použili na skutok, F. svedkovi uviedol, že je to kradnuté vozidlo, a že ho doniesol niekde z G. alebo zo J.. Svedok uvádza, že s S. F. sa spoznal asi dva roky pred skutkom prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Dušákovskej. F. chodil k nim do servisu na rôznych autách, kde vždy uviedol, že tieto autá mu požičiava S., na upresnenie svedok uvádza, že ide o S. R..

F. svedkovi uvádzal, že takého človeka ako obvinený S. R. stretne človek len raz v živote, že sa dá na neho neskutočne spoľahnúť, že mu možno dôverovať, že mu veľmi pomohol, že mu verí, že má nenormálnu hlavu na premýšľanie. Svedok uvádza, že F. spomínal S. aj vtedy, keď sa bavili o skutku, pričom uvádzal vždy meno S., priezvisko R. nespomínal. Svedok uviedol, že k poškodenému P., kde v tom čase o ňom F. hovoril len ako o človekovi, ktorému treba vyplatiť nejakých 400.000,- Eur, že ho treba čím skôr „urobiť“ aby niečo nezačal rozprávať. Svedok na otázku vyšetrovateľa v prípravnom konaní, či sa vie vyjadriť, kto si u S. F. objednal túto robotu, svedok uviedol, že konkrétne mu F. nepovedal pre koho, len mu uviedol, že vie o tom S. Svedok v prípravnom konaní na otázku obhajkyne, či S. F. svedkovi konkrétne uviedol, že ide o obvineného S. R., svedok odpovedal, že F. ho nikdy neoznačil celým menom, že je to S. R., vždy hovoril len o človeku menom S., ktorému patrí pumpa v D., diskotéka, od ktorého si požičiaval auto, pre ktorého pracoval, s ktorým chodil na dovolenky, že je to človek, s ktorým si dobre rozumel, že sa dá na neho spoľahnúť.“

Prokurátor v podanom odvolaní ďalej zvýraznil, že „obžalovaného nepriamo usvedčuje aj výpoveď svedka E. A., ktorý uviedol, že obžalovaný si od neho prenajal garáž, kde následne bolo zaparkované auto T. N. modrej farby a neskôr prefarbené na čierne. Svedok uviedol, že s F. nejednal, garáž mal užívať iba obžalovaný, iným osobám by to nedovolil. Po skutku mal na garáži nové zámky, od ktorých nemal kľúče, preto telefonoval obžalovanému R., ktorý uviedol, že je na dovolenke. V zmysle názoru prokurátora je z uvedeného zrejmé, že obžalovaný R. vedel a zabezpečil miesto, kde bolo schované auto použité pri pokuse zastreliť poškodeného P., a po nevydarenom skutku tam poslal svojich ľudí, ktorí nemali kľúče, tak vylomili pôvodné zámky.

Obžalovaného R. usvedčuje aj výpoveď M. C., ktorý uviedol, že páchal dlhodobu ekonomickú trestnú činnosť s R., dôverovali si a popísal, ako si menovaný u neho objednal auto T. N., kradnuté za 10.000,- Eur, použité neskôr na skutku a popísal, ako ho prepravili na východné Slovensko do Jakloviec, kde čakal R., ktorý zavolať F. a ten s vozidlom odišiel, vedel čo má robiť, museli byť dohodnutí s R. vopred Obžalovaného R. usvedčuje aj výpoveď E. R., že po skutku ho vyhľadal zranený F. a chcel sa stretnúť s C., tvrdil že robil robotu pre R. a má problém. Zmena tohto tvrdenia svedka na hlavnom pojednávaní bola účelová v snahe pomôcť obvinenému R. za pravdivú považujem výpoveď z prípravného konania, kde uviedol: „F. mi povedal, že mal robotu pre R. a že má problém ...“. Toto potvrdzuje aj výpoveď D.

D. z 12.01.2021, ako aj zo 16.02.2021, ktorému to mal povedať E. R..

C. popísal, ako ho po skutku vyhľadal zranený F., že ho posielal R., aby ho schoval, schovával ho na rôznych miestach a vždy o tom informoval obžalovaného R., ktorý mu napísal, aby dal F. 10.000,- Eur, keď v tom období zobrali obžalovaného R. do väzby F. znervóznel, povedal svedkovi C. o skutku na D., ďalej popísal ako si cez neho vymieňali listy, ktoré na východ Slovenska nosil I.

Svedok C. uviedol, že obžalovaný S. R. bol znepokojený z toho, že ak F. chytiť policijou, bude problém, môže porozprávať policajtom o skutku pri D. a usvedčiť ho z objednávky vraždy. Pri týchto debatách obvinený R. uviedol, že ten poškodený z D. je jeho známy, s ktorým mal nejaký biznis a zarobené peniaze si poškodený nechal u R., a keď si ich pýtal, išlo o sumu približne 380.000,- Eur, tak sa ho rozhodli zavraždiť.“

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 obžaloby prokurátor uviedol, že oboch obžalovaných zo spáchania uvedeného skutku usvedčuje svedok M. C. ml., ktorý popísal ako ho oslovil obžalovaný R., či by sa nedal F. odstrániť, pričom pri tom bol prítomný aj obžalovaný A. I.. Po tom, čo obžalovaný I. oslovil svedka T., aby sa do toho zapojil, tak bola dohodnutá aj odmena za odstránenie F. vo výške 30.000,- Eur. Svedok M. C. ml. podrobne popísal priebeh skutku, s tým, že poslal I. po F. do Maďarska, aby ho doviezol na Slovenskú republiku za účelom jeho usmrtenia, a taktiež popísal aj zapojenie T. do plánovaného usmrtenia F., následné odstránenie stôp a tela poškodeného F.. Prokurátor ďalej poukázal aj na svedeckú výpoveď svedka D. T., ktorý mimo iné vypovedal, že F. videl jediný raz v živote, a to až keď bol mŕtvy, pričom bolo niekedy po roku 2012, kedy ho zavolať M. C. ml. do kancelárie do G. a za prítomnosti aj obžalovaného I. im uviedol, že S. by potreboval takú prácu, že by bolo treba nechať niekoho zmiznúť s tým, že svedok spoločne s I. mu povedali, že za 30.000,- Eur to urobia, na čo im M. C. ml. uviedol, že sa opýta S. ohľadom tejto sumy. F. sa skrýval v E. a tam za ním chodieval obžalovaný I., ktorý mu tam nosieval listy. F. chcel prísť domov a porozprávať sa s obžalovaným R. a vypýtať si od neho viac peňazí, aby mohol zmiznúť do zahraničia. Tento svedok, podľa odvolateľa, v podstatných bodoch popísal okolnosti skutku a po skutku zhodne ako svedok M. C. ml., ktorý mu mal aj uviesť, že motívom vraždy S. F. bolo, aby tento nemohol vypovedať proti obžalovanému S. R.. Uvedené výpovede v plnom rozsahu potvrdzujú aj výpovede utajených svedkov č. 1 a č. 3. Prokurátor v ďalšom poukázal na výpovede svedka agenta E., ktorému mal uviesť obžalovaný I. na cele vo väzbe, že strelbu na D. si objednal obžalovaný R..

Okrem výpovedí L. R., C. H. prokurátor poukázal na výpoveď svedka D. P., „z ktorej vyplýva, že menovaný pozná obvineného S. R., popísal ich vzťah, kde uviedol, že sa spoločne podieľali na ekonomickej trestnej činnosti, za ktorú je S. R. neprávoplatne odsúdený v Českej republike na 13 rokov. Svedok konkretizoval, že jeho úloha bola vykazovať fiktívne „šrot“, takže vyrábal papiere a dokladoval transakcie, ktoré neprebehli. Ku skutku svedok uviedol, že na váhe v K. J. na váhe pracoval P., ktorý mal nadväzovať fyzicky dodaný šrot od R., a v dôsledku toho mal P. u Várgu 400.000,- Eur. Svedok uviedol, že S. R. nechcel P. peniaze dať, preto ho mal nechať odstrániť a touto úlohou poveril S. F., ktorý pre R. pracoval. Svedok uvádza, že tieto informácie mu uvádzal U., s ktorým sa tiež podieľali na vyššie uvedenej ekonomickej trestnej činnosti. Svedok uviedol, že F. mal vytypovanú trasu, kade P. jazdil do práce na aute zn. M. G.. Údajne sa skutok udial až na tretí pokus, a to tak, že na cestu dali kamene, aby P. musel spomaliť a F. v aute T., ktoré prefarbili z modrej na čiernu farbu, ale takým spôsobom, že tá farba sa dala hneď po akcii odstrániť, strieľal na P.. Vozidlo T., kde mal F. nejakého šoféra, havarovalo, pričom šofér si mal zlomiť nohu, nemohol sa z auta dostať a F. mal šoféra aj auto poliať benzínom a chcel ich zapáliť, avšak nemal čím.“

Prokurátor ďalej uviedol, že „oboch obžalovaných usvedčuje aj výpoveď svedka I. H. z 10. marca 2022, kde uviedol, že pozná obvineného S. R. a obvineného A. I., ako aj M. C. ml., kde popísal, že v Čechách páchali ekonomickú trestnú činnosť. Svedok uvádza, že od M. C. ml. počul, čo sa s ním stalo, konkrétne, že S. R. niekomu dlžil peniaze, cca 400.000,- Eur, aby ich nemusel vrátiť, tak nechal človeka, aby odstránil tú osobu, ktorej dlžil. Akcia sa nepodarila a následne sa R. s C. dohodli, že vrah príde do G. a tam ho A. I. odstránil. Svedok uvádza, že C. mu uvedené skutočnosti uvádzal niekedy v

roku 2014 až 2015, kedy medzi nimi bola vzájomná dôvera, pretože spoločne vykonávali ekonomickú trestnú činnosť. Svedok uviedol, že keď on doniesol peniaze z DPH z Českej republiky C., C. mu povedal, že polovicu musí odnieť obvinenému R.. Svedok uvádza, že od M. C. ml. vie, že S. F. zavraždili na objednávku obvineného S. R.. Malo to byť z obavy aby na R. F. nemohol vypovedať kvôli strelbe na D..“

Prokurátor vyjadril nesúhlas s hodnotením vierohodnosti výpovedí svedkov H. a P. zo strany súdu, ktorým súd prvého stupňa nekriticky prijal verziu svedka U..

V podanom odvolaní prokurátor ďalej uviedol, že obžalovaných a priebeh skutku usmrtenia poškodeného F., tak ako je uvedený v obžalobe potvrdzuje aj výsluch svedka I. T. zo dňa 25. februára 2022, ktorý uviedol, že svedok vedel o vražde S. F. od obvineného A. I.. Keď ho menovaný spolu s M. C. požiadali, aby im pomohol vykopať niekoho neďaleko R.Ý. C., vtedy mu A. I. popísal okolnosti okolo zavraždenia S. F., že ho zastrelil cez sedadlo v aute.

Prokurátor spochybnil aj výpoveď obžalovaného A. I., ktorý by si nikdy nedovolil bez predchádzajúcej objednávky zavraždiť poškodeného S. F.. Keďže tento mal poškodenému v deň skutku odovzdať nefunkčnú strelnú zbraň, neobstojí ani tvrdenie, že bol bezprostredne priamo ohrozený na živote zo strany poškodeného. Neboli preukázané ani žiadne závažné zranenia obžalovaného A. I. z predmetného dňa, kedy ho mal, podľa jeho tvrdenia, udierať do hlavy poškodený F.. Ak by išlo o údery ohrozujúce život obžalovaného A. I., bol by spôsobený následok, minimálne krvácanie z tvárovej oblasti, prípadne zlomenina lebkových kostí, či otras mozgu. Ani svedok M. C. ml. a ani svedok D. T., ktorí videli a komunikovali s obžalovaným A. I. bezprostredne po uvedenom fyzickom útoku F. na obžalovaného, neuvádzali, že by si na obžalovanom všimli nejaké zranenia, škrabance, či podliatiny. Naopak obžalovaný A. I. mal po príchode svedka D. T. tomuto uviesť, že robotu už urobil, že zastrelil S.. Prokurátor zvýraznil, že F. nebol zabitý kvôli údajnej hádke s obžalovaným A. I. v aute, ale preto, že to bolo vopred dohodnuté a naplánované.

K tvrdeniam ohľadom trestu navrhovanému v trestnej veci M. C. ml. prokurátor uviedol, že aj napriek priznaniu M. C. ml. mu bol uložený rovnaký trest vo výške 25 rokov nepodmienečne, ako aj obžalovanému M. C. st., ktorý sa ku skutkom nepriznal. Takže M. C. ml. fakticky nezískal za svoje priznanie, ktoré ale urobil až v závere rozsiahleho hlavného pojednávania, žiaden benefit oproti osobám, ktoré sa nepriznali.

Prokurátor navyše uviedol, že „Výhodnotiť konanie obžalovaného I., ako nutnú obranu je absolútne nedôvodné v rozpore s dôkazmi, logikou a protizákonné. Tvrdenia obžalovaného I.Ö., že ho poškodený F. v aute napadol, jednak nie sú preukázané, ale keby to aj súd pripustil, z ničoho nevyplýva, že by poškodený F. s nefunkčnou strelnou zbraňou pri zohľadnení fyzických dispozícií oboch aktérov údajného incidentu, kde bol obžalovaný I. cca o 30 cm vyšší a 30 kg ťažší ako poškodený F. ho mohol reálne ohroziť na živote. Žiadne zranenia si na obžalovanom I. nevšimli ani M. C. a D. T., ktorí ho videli bezprostredne po údajnom incidente. Naopak súd nezohľadnil celkový kontext okolností, a to, že obžalovaný I. bol profesionálny nájomný vrah M. C., a nie nejaký vedecký pracovník. Poškodený F. viezol z úkrytu z Maďarska na Slovensko pod falošnou zámienkou s jediným reálnym cieľom zavraždiť ho, na základe predošlej objednávky, ktorú spolu s D. T. prijal a bola dohodnutá aj odmena za usmrtenie poškodeného F., ktorá im bola po skutku sčasti vyplatená a celá časť nebola vyplatená, lebo obžalovaného R. v tom čase vzali do väzby. To, že koncový objednávateľ vraždy poškodeného F. bol obžalovaný R. potvrdzuje aj to, že kvôli nedoplatenej sľúbenej odmene si obžalovaný I. ako kompenzáciu stavebný stroj zo spoločnosti obžalovaného R., za ktorý neplatil nájom a odmietol ho vrátiť. Po skutku obžalovaný I. likvidoval stopy, kde bolo telo, poškodeného F. zakopal bágrom, spoločne s D. T. s vedomím M. C., keby nevypovedal o usmrtení poškodeného F. svedok D. T., tak polícia by ani nevedela o tom, že F. už nežije. Aplikovať ustanovenie § 25 Trestného zákona na dotknutý skutok by bol nebezpečný precedens a mohol by byť často zneužívaný vo veciach úkladných vražd, kedy by sa všetci obvinení bránili, že išlo o nutnú obranu, aj keď vopred prijali objednávku na úkladnú vraždu a vopred sa dohodli aj na odmene za jej vykonanie a následne ešte skryli telo obete a s touto obranou by prišli až

potom, čo by po mnohých rokoch niekto na nich vypovedal.“

Vo vzťahu k znaleckému posudku Ing. Feltovitča č. 2023/0525, nemožno vyvodit' automaticky závery, že sa obžalovaný S. R. nemohol stretnúť so svedkom M. C. ml. pred spáchaním skutku pod bodom 2) obžaloby, keďže títo mohli komunikovať nielen prostredníctvom aplikácií využívajúcim internet, ale lokalizácia mobilu počas hovoru len dokazuje kde sa mobil nachádza, ale ak volajúci využil presmerovanie hovoru, tak tento záznam sa neobjaví, a to neznamená, že sa na mieste mobilu nachádza aj volajúca osoba.

Prokurátor ďalej uviedol „Z vyššie uvedených skutočností hodnotím ako vierohodné výpovede svedkov M. C. ml. a D. T., ktorí uvádzajú, že vražda poškodeného S. F. bola vopred naplánovaná a dohodnutá a bola vykonaná na základe objednávky S. R. a vykonal ju I. sám o pár minút skôr, ako bolo pôvodne plánované, za vopred dohodnutú finančnú odmenu, ktorá bola po skutku sčasti vyplatená M. C. ml. a dohodnutá odmena nebola vyplatená len preto, že obžalovaného S. R. v tom čase vzali do väzby, čo si I. kompenzoval zapožičaním stavebného mechanizmu z Vargovej firmy. Nemožno akceptovať bagatelizovanie vzťahu obžalovaného R. s F., ktorý tvrdí že bol preňho bežný zamestnanec. Z vyjadrení F. na adresu obžalovaného R. svojim známym ako z vyjadrení týchto svedkov je zrejmé, že intenzita ich vzájomného vzťahu bola vysoko nad rámec bežného zamestnaneckého vzťahu, čo dokumentuje napríklad aj spoločný víkend v Prahe s partnerkami, neskorší partnerský vzťah neskorší partnerský vzťah F. so sestrou R. manželky. Takže išlo o vzťah založený na priateľstve, dôvere a vzájomnom rešpekte. Aj z tohto pohľadu je značne spochybnená obrana obžalovaného R., že F. pri pokuse zastrelit' poškodeného P. konal na vlastnú päsť. Obžalovaný má právo brániť sa aj klamstvom, tu treba zobrať na zreteľ, že obžalovaný R. prispôboval svoje výpovede podľa dôkaznej situácie, najprv úplne popieral kontakt s F. po streľbe na poškodeného P., až keď sa potvrdilo, že boli v kontakte a posielali si listy a vedel kde sa skrýva, tak to už priznal.“

Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd SR zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 14T/13/2022 z 18. decembra 2023 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného zákona a podľa § 322 ods. 1 Trestného zákona vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný S. R. podaním zo dňa 12. marca 2024, v rámci ktorého zvýraznil, že sa nestotožňuje s argumentáciou a dôvodmi, ktorými je odvolanie prokurátora odôvodnené. Vo vzťahu k svedkovi P. uviedol, že z jeho výpovede z prípravného konania vyplýva, že tento sa so svedkom M. C. ml. skoro nikdy nevidel a priamo s ním neobchodoval a tak mu osobne ani nič hovoriť nemohol, navyše ide o výpoveď z počutia, čo mu hovoril svedok U.. Vo vzťahu k svedkovi R. uviedol, že tento na hlavnom pojednávaní uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal len to, čo si iba myslel a dedukoval. Vo vzťahu k tvrdeniu prokurátora, že vzal S. F. do práce, aby vzbudil rešpekt u svojich obchodných partnerov považoval za neodôvodnené tvrdenie. Taktiež spochybnil tvrdenie prokurátora o tom, že poškodeného P. nemal reálne nikto iný dôvod nechať zavraždiť, pričom v tejto súvislosti poukázal na to, že poškodený P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ho vydierali policajti asi v decembri 2012 alebo januári 2013, avšak tento taktiež vypovedal, že obžalovanému R. nepovedal, že potrebuje peniaze pre policajtov. Vo vzťahu k znaleckému posudku Ing. Feltoviča č. 2023/0525 uviedol, že prokurátor súhlasil s čítaním predmetného znaleckého posudku a teraz ním argumentuje, pričom presmerovanie hovorov z jeho strany, či zo strany svedka M. C. ml. považoval za absurdné. Vo vzťahu k výpovedi svedka U. uviedol, že tento sám označil svoju výpoveď z prípravného konania za ovplyvnenú zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Vo vzťahu k výpovediam svedkov M. C. ml. a D. T. v podstate poukázal na to, že títo ako svedkovia zmenili svoje výpovede, ktoré vykonali ako obvinení v inom trestnom konaní.

Obžalovaný záverom uviedol, že rozhodnutie Špecializovaného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 14T/13/2020 z 18. decembra 2023, ktorým bol oslobodený spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. Tr. zák. v štádiu pokusu podľa 14 ods. 1 Tr. zák. formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1

písm. c) Tr. zák. a pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol ako obžalovaný stíhaný, považuje za zákonný, dôvodný a spravodlivý. Obžalovaný záverom svojho vyjadrenia navrhol odvolanie prokurátora v celom rozsahu ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolanie prokurátora spoločne s kompletným spisovým materiálom bolo tunajšiemu súdu riadne predložené 19. marca 2024. Následne najvyšší súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pri tom k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 306 ods. 1 Tr. por. opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie.

Podľa § 315 Tr. por. o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd proti rozsudku vydaným Špecializovaným trestným súdom (§ 315 Tr. por.) na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil. Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním prokurátora podaným v neprospech obžalovaných proti výrokom, ktorými boli obaja oslobodení spod obžaloby, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe takto vykonaného prieskumu zistil, že záver Špecializovaného trestného súdu o vine obžalovaných S. R. a A. I. v rozsahu ako ho ustálil, je nezákonný pre prítomné chyby rozsudku v dôsledku toho, že Špecializovaný trestný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie [§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.].

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací všeobecne považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., tzn. že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v posudzovanej veci však zistil, že Špecializovaný trestný súd ako súd prvého stupňa jednak nevyhodnotil všetky doposiaľ známe okolnosti prípadu a jednak neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia.

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada voľného hodnotenia dôkazov ustanovená vo vyššie citovanom § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej má súd hodnotiť dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarala strana alebo súd. Táto základná zásada trestného konania musí byť realizovaná v obsahu vyhotovenia konkrétneho meritórneho rozhodnutia, z ktorého musí byť zrozumiteľne a preskúmateľne zistiteľné, akým spôsobom súd vyhodnotil v trestnom konaní získané a vykonané dôkazy a ako dospel k svojmu rozhodnutiu, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku musí súd uviesť:

- ktoré skutočnosti vzal za dokázané,
- o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera,
- akými úvahami sa spracovával pri hodnotení vykonaných dôkazov,
- ako sa súd vyrovnal s obhajobou,
- prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov,
- akými právnymi úvahami sa spracovával, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu, pričom ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva požiadavka, aby každé rozhodnutie bolo dostatočne a presvedčivo odôvodnené, keďže rozhodnutie by malo byť zákonné a spravodlivé (z pohľadu výroku) a presvedčivé (z pohľadu odôvodnenia). Odôvodnenie rozhodnutia má presvedčiť o opodstatnenosti výrokov rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti, zákonnosti a spravodlivosti. Riadne odôvodnenie rozhodnutia má vplyv jednak na možnosť uvádzať návrhy a argumenty procesnými stranami s tým, aby bolo k nim zaujaté stanovisko v odôvodnení rozhodnutia, resp. na možnosť účinne napadnúť rozhodnutie opravným prostriedkom, jednak na zabránenie tomu, aby bolo rozhodnutie arbitrárne, resp. naopak, aby bolo rozhodnutie preskúmateľné. V tejto súvislosti netreba opomenúť na tú skutočnosť, že súčasťou práva na spravodlivý proces je právo obžalovaného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom

súdnej ochrany.

Odvolací súd ďalej uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe zo zásady spravodlivého súdneho konania, ktorú treba odvodiť z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vyplýva nutnosť, aby v súdnom rozhodnutí odôvodnenie výroku o vine zo spáchania skutku naplňajúceho trestný čin, zodpovedalo požiadavke preukázania zákonných znakov trestného činu mimo rozumných pochybností a ak je odôvodnenie výroku o vine vo vzťahu k niektorému zo zákonných znakov trestného činu nepreskúmateľné, takéto odôvodnenie je z hľadiska spravodlivého súdneho konania ústavne neudržateľné.

Podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov ustanovenej v § 2 ods. 12 Tr. por. je nutné, aby súd dôsledne a objektívne vyhodnotil dôkazné prostriedky vykonané zákonným spôsobom a dôkazy z nich získané, t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne. Len správna a dôsledná aplikácia tejto zásady je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Tr. por.) tak, aby sa v danej prejednávanej veci vzali do úvahy jej osobitosti a zabránilo sa šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Skutočnosti, o ktoré súd opiera svoj rozsudok, resp. jeho jednotlivé výroky, musia byť založené na dôkazoch, ktoré sám vykonal a musia z nich logicky a jednoznačne vyplývať a vnútorné presvedčenie sudcu sa viaže na zhodnotenie dôkazov a z nich vyplývajúce skutočnosti („okolnosti prípadu jednotlivo i v súhrne“), a teda neznamená ľubovôľu, najmä ním nemožno nahradiť medzeru vo vykonaných dôkazoch (rozhodnutie uverejnené vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 28/1971).

Podľa ustálenej súdnej praxe k správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné relevantné dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach, ako aj v ich súhrne správne zhodnotí (primerane R 14/1964), pričom ak prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom a v takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. (primerane R 53/1992).

Odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok obsahuje nasledujúce podstatné nedostatky, ktoré bude musieť prvostupňový súd pri novom prejednaní veci odstrániť.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa príliš nekriticky prevzal obhajobnú argumentáciu obžalovaných, pričom sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s argumentmi obžaloby, uvedenými nielen v obžalobe prokurátora, prezentovanými počas dokazovania na hlavnom pojednávaní, v rámci záverečnej reči, ale i v prokurátorom podanom odvolaní.

Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa mimo iné vyplýva, konkrétne na str. 118 - 149, ktoré dôkazy a akým spôsobom súd prvého stupňa vyhodnocoval vo vzťahu k skutkom, ktoré boli obžalovaným v obžalobe prokurátora kladené za vinu. Bez potreby ich opätovnej repetície je zrejmé, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov úplne opomenul vyhodnotiť ako dôkaz svedeckú výpoveď svedka G. U. zo 4. októbra 2013, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná v súlade s ustanovením § 263 ods. 4 Tr. por. Odvolací vo vzťahu k uvedenej svedeckej výpovedi uvádza, že táto bola vykonaná v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, a nie je z rozhodnutia súdu prvého stupňa prečo sa jej hodnotením nezaoberal.

Potrebu uvedeného navyše potencuje aj spôsob akým sa súd prvého stupňa vysporiadal s hodnotením výpovede svedka E. R. vo vzťahu k rozporom, ktoré vznikli z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k jeho výpovediam z prípravného konania ohľadne tvrdenia, že potom, čo ho vyhľadal zranený F., tak mu mal tento povedať „...že mal robotu pre R. a má problém“, pričom na hlavnom pojednávaní uvedené poprel, a vo vzťahu k rozporom uviedol, že sa „mi tam mohlo niečo pomýliť“, takže som

povedal, že som si to myslel, ale nebolo to tak“. Súd prvého stupňa zmysluplne nevysvetlil prečo vyhodnotil uvedené tvrdenie svedka E. R. z prípravného konania ako nepreukázané, keď tento v prípravnom konaní opakovane, vo viacerých svojich výpovediach, uvádzal to isté vo vzťahu k predmetnej skutočnosti, a až na hlavnom pojednávaní dal svojmu tvrdeniu iný rozmer. V tejto súvislosti neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že špecializovaný trestný súd sa pri hodnotení dôkazov taktiež žiadnym spôsobom nezaoberal hodnotením výpovede svedka D. D. zo 16. februára 2021, ktorému mal svedok E. R. povedať to, čo vypovedal v prípravnom konaní, a teda, že po tom, čo ho vyhľadal F., tak mu mal tento uviesť, že mal nejakú prácu pre R..

V ďalšom konaní bude preto úlohou prvostupňového súdu sa nielen vysporiadať s vyššie uvedeným dôkazmi, ktorých hodnotenie opomenul, ale bude potrebné opätovne vyhodnotiť aj výpoveď svedka E. R. vo svetle zistení plynúcich z týchto dôkazov.

Súd prvého stupňa taktiež pochybil pri hodnotení dôveryhodnosti výpovede svedka M. C., keď pri hodnotení vyhodnocoval dôkazy z iného trestného konania, resp. odôvodnenie rozhodnutí vo veci samej z trestnej veci, v ktorej bolo tomuto svedkovi 7. júla 2021 vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Tr. zák. (č. l. 120 rozsudku špecializovaného trestného súdu). Je neprípustné, aby vo veci konajúci súd vyhodnocoval pri ustáľovaní skutkových zistení dôkazy, ktoré neboli pred ním vykonané, resp. ktoré boli vykonané v inej trestnej veci. Navyše akékoľvek zmiešavanie procesného postavenia svedkov v tejto veci s ich procesným postavením ako obvinených v inej trestnej veci je neprípustné.

Uvedené platí aj vo vzťahu k neprípustnosti vyhodnocovania obsahu výpovedí iných svedkov (napr. svedka G. U.), ktoré vykonali v inom konaní, či už v procesnom postavení svedka, alebo obvineného.

Taktiež záver súdu prvého stupňa, že výpoveď svedka M. C. je nedôveryhodná pretože „nebol produkovaný žiadny konkrétny dôkaz, že by sa spolu v rozhodnom čase - 5 - 7 dní pred vraždou podľa vyjadrenia svedka C., spolu stretli s S. R.“ je predčasný, a to aj vzhľadom na odvoláciu námietku prokurátora spočívajúcu v spochybnení záverov súdu, ktoré uskutočnil vo vzťahu k zisteniam plynúcim zo znaleckého posudku č. 2023/2025 vypracovaného znalcom Ing. Feltovičom, že skúmané mobilné telefóny obžalovaného S. R. a svedka M. C. sa v rozhodnom čase nenachádzali na jednom mieste, že v prípade „presmerovania hovorov“ by tento údaj nebol zaznamenaný v mobilnom telefóne. V prípade, ak potreba vysporiadať sa s touto otázkou bude pre konajúci súd naďalej podstatný, nebráni mu nič v ďalšom konaní predvolať spracovateľa znaleckého posudku, aby otázky súvisiace s uvedenými skutočnosťami, sám objasnil, či vysvetlil.

Prvostupňový súd taktiež pochybil pri hodnotení výpovede svedka D. T. (str. 128 rozsudku), pri ktorej hodnotení sa uspokojil s konštatovaním, že keďže jeho výpoveď je v rozpore s výpoveďou obžalovaného I. a svedka C., tak ide o výpoveď rozpornú. Odvolací súd vo vzťahu k uvedenému uvádza, že v takom prípade nejde o rozpor vo výpovediach uvedených osôb, ale o ich odlišné výpovede. Rozpor môže nastať len medzi obsahom výpovede osoby, ktorá vypovedá na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k jej skoršej výpovedi v konaní, a na vysvetlenie takto vzniknutých rozporov slúži v prípade obvineného ustanovenie § 258 ods. 4 Tr. por. a v prípade svedka ustanovenie § 264 ods. 1 Tr. por. V ostatných prípadoch je povinnosťou súdu odlišné tvrdenia vypovedajúcich osôb posudzovať jednotlivo, ale i v súhrne s inými vykonanými dôkazmi, pričom nie každý nesúlad vo výpovediach je dôvodom pre vyhodnotenie nedôveryhodnosti svedka, musí ísť o pochybnosti dôvodné a v podstatných okolnostiach prípadu. Práve to je pochybenie, v ktorom prvostupňový súd nedostal svojej povinnosti vo vzťahu k hodnoteniu dôveryhodnosti výpovede svedka D. T., a to najmä s prihliadnutím na to, že v konaní zo žiadneho dôkazu nevyplyva podozrenie o prítomnosti akéhokoľvek motívu poškodiť obžalovaným.

Vo vzťahu k argumentácii špecializovaného trestného súdu ohľadne oslobodenia obžalovaného A. I. spod skutku pod bodom 2) obžaloby, že „súd nemal vzhľadom na existenciu dôkaznej núdze na strane obžaloby za preukázané, že sa skutok tak, ako to bolo obžalovanému kladené za vinu, a preto v súlade s procesnou zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného, tohto v súlade s ustanovením § 285

písm. b) Tr. por. oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom“, najvyšší súd uvádza, že jeho závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a sú výsledkom nesprávneho právneho posúdenia podmienok nutnej obrany v zmysle § 25 Tr. zák.

V prvom rade najvyšší súd uvádza, že odvolávanie sa na zásadu trestného práva - v pochybnostiach v prospech obžalovaného - je možné v prípade ustáľovaní podmienok nutnej obrany za okolností, ako jej uplatnenie opisoval A. I. v tomto konaní, len v prípade, ak podozrivá osoba urobí oznámenie o tom, že konal v nutnej obrane okamžite po spáchaní skutku tak, aby orgány činné v trestnom konaní mohli vykonať vo vzťahu k danej veci vyšetrovanie, k čomu v danom prípade nedošlo. Za takejto situácie jeho výpoveď s odstupom času od spáchania skutku vo vzťahu k jeho tvrdeniu o konaní v nutnej obrane nemožno hodnotiť ako dôveryhodnú v rozsahu, v ktorom sú orgány činné v trestnom konaní povinné vyvracať v rovnakej intenzite, akoby tomu bolo, ak by o uvedených skutočnostiach vypovedal okamžite po spáchaní skutku. Navyše za situácie, že obžalovaný sa podieľal na následnom zbavovaní sa tela a zahľadení stôp po skutku.

Vo vzťahu k uvedenému, nie je z rozsudku prvostupňového súdu ani zrejmé, ako sa tento vysporiadal so skutočnosťami plynúcimi z výpovedí svedkov M. C. a D. T., ktorí v konaní nevypovedali, že by na obžalovanom A. I. boli videli známky po nejakom zápase, či poranení, a ktoré by skutočne museli byť viditeľné, ak mal byť útok poškodeného S. F. na obžalovaného A. I. priamo hroziaci, alebo trvajúci do tej miery, aby si vyžadoval jeho zásah spočívajúci v usmrtení poškodeného, ku ktorému sa v konaní priznal.

Napokon je potrebné špecializovanému trestnému súdu vytknúť, že z odôvodnenia rozsudku neplynie ani akými úvahami sa správal pri hodnotení výpovedí samotných obžalovaných S. R. a A. I.. Keďže tento úsudok je nevyhnutný pri konečnom posudzovaní jednotlivých verzií priebehu skutku tak, ako sú prezentované vo veci vypovedajúcimi osobami. Osobitne vo vzťahu k hodnoteniu výpovede obžalovaného S. R. bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne zhodnotiť dôveryhodnosť jeho výpovede, a to aj vo vzťahu k odvolacej námietke prokurátora, že obžalovaný S. R. v prvotných výpovediach popieral kontakt s F. po streľbe na poškodeného P., a až neskôr po zmene dôkaznej situácie, kontakt s ním priznal. Vysporiadanie sa s otázkou dôveryhodnosti výpovede obžalovaného S. R. bude potrebné vykonať aj vo vzťahu k skutočnostiam, ktoré prípadne vyplynú z vyhodnotenia výpovede G. U. zo strany prvostupňového súdu v ďalšom konaní, napr. v otázke vedomosti, či nevedomosti obžalovaného o úmysle S. F. zavraždiť poškodeného E. P..

V novom konaní súd prvého stupňa v zmysle § 327 ods. 1 Tr. por. nanovo posúdi konanie obžalovaných nielen v kontexte odvolacím súdom vytýkaných pochybení, ale aj v kontexte dôkazov, na ktoré vo svojom odvolaní poukázal prokurátor. Najmä sa súd prvého stupňa musí vysporiadať s výpoveďou svedka U., svedka D. D., a v tomto kontexte opätovne vyhodnotiť všetky dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.